

El somni lúcid de Marga Rotger

La cantant de Mancor de la Vall ha publicat el disc 'Infinit emocionari'

Marga Rotger | Arxiu Marga Rotger

A mitges somiadora i compromesa, la cantant illenca de Mancor de la Vall desplega el caràcter personal en una tercera referència, *Infinit emocionari* (Runaway, 2019). Des de la sinceritat i la força que li atorguen les cançons, **Marga Rotger** aixeca el puny per reivindicar les dones. Parlem amb ella sobre el nou treball.

Ser una somiadora t'ajuda a crear?

Totalment! Soc una persona molt passional i, de fet, la meva mare ja em diu que tinc molts ocellets al cap. Suposo que qualsevol artista té ganes de desplegar el món interior, de voler que surti i que arribi més enllà.

Com es combina tenir pardals al cap amb el compromís social?

Visc en una societat, i el que més m'interessa és combinar el món interior amb el real per tal de modificar la realitat i que s'equipari al món personal que millor em representa. Vaig veure que les cançons cobraven tot el sentit quan plasmaven aquesta realitat, perquè des de sempre l'art ha canviat la societat. Les visions juguen amb nosaltres i ens permeten evolucionar. La música és una manera amable de canviar els pensaments, és tan amorosa i sincera que atrapa la gent.

En aquest tercer àlbum, la teva sinceritat va dirigida a fer valer i reivindicar la figura de la dona. Per què?

Perquè tots sabem que la dona encara pateix una gran discriminació social. La meva mare, per

exemple, va ser l'única al·lota de tres germans i, mentre ells van marxar a treballar, ella es va haver de quedar a casa. Sempre li va saber greu no haver pogut estudiar Història; més endavant va dedicar-se a la pintura. La lluita feminista l'he viscuda des de casa mateix. Jo, de vegades, també he sentit que no m'han valorat prou pel fet de ser dona, i això provoca dolor. Aquests sentiments els he expressat a través de les cançons, tot i que ho he volgut transmetre amb força i positivitat. Per posar un cas, en el poema musicat de Joana Abrones, 'Som tantíssimes?', volia que la cançó agafés el caràcter nostàlgic del passat i l'encoratjador del futur.

Marga Rotger Foto: Arxiu Marga Rotger

En aquesta cançó, de fet, la figura de la mare hi té una gran importància.

Exactament! Vaig voler recalcar que la figura de la mare era el passat, la seva lluita és com un llegat. I les filles són el futur, perquè és important conservar la lluita de les dones i que se superi el masclisme imperant en la societat.

A 'Som tantíssimes?' hi participen una desena de cantants mallorquines, que són Clara Fiol, Maria Rosselló, Mary Lynn Gaydosh, Cecília Giménez, Lucía Latorre, Tiu Herrero, Marta Ballester, Júlia Colom, Aurora Real, Poli Bauçà i Irene Soler... Com hi vas contactar?

Les coneixia totes, excepte Clara Fiol, a qui vaig conèixer a la primera gala dels Premis Enderrock de la Música Balear, el 2018, quan li van atorgar el premi a millor artista revelació. L'hi vaig proposar aquell mateix dia i em va dir que sí. I Júlia Colom, per exemple, la coneixia perquè havíem anat juntes a classe. Amb totes hi ha algun tipus de connexió.

Què has volgut demostrar amb aquest cant col·lectiu?

Cantar sola aquesta cançó no tenia cap sentit, havíem de ser 'tantíssimes', tal com diu la lletra! De fet, el que volia mostrar era una representació del sector musical femení balear i que la majoria d'elles hi poguessin participar. La idea era fer una peça col·lectiva entre totes a l'estil d'un himne.

?Som tantíssimes? és una cançó de totes, i això és el que li dona força. Totes hi van aportar molt, cadascuna amb el seu caràcter propi. La cançó va quedar molt bé, però és que a més la trobada a l'estudi va ser realment màgica, tal com vam exclamar: ?Tant de bo puguem seguir compartint més projectes com aquest?.